

братовчедъ на краля, графъ Симонъ дьо Монфоръ ... Казватъ, че сж събрали вече близо 50,000 души. Всички съ червени кръстове на гърдитѣ... — Той спрѣ задъханъ, заруменѣлъ. Изгледа всички съ изпитателенъ взоръ.

— У насъ се разпространява много силно богомилското учение — каза замисленъ боляръ Драгота — като ~~зълъ трънъ~~<sup>мъ</sup>, като плевелъ никне ~~въ~~<sup>во</sup> всѣкъжде, тъй бързо, че едва ли имате представа какви страшни размѣри е вече взела ересъта изъ цѣла България... Даже казватъ — и Драгота понизи гласа си — че новиятъ папа, който си избрали, билъ българинъ и нему се подчинявали всички еретически църкви по свѣта... Отъ Милано до Тулуза, отъ Лионъ до Зара, отъ Орвието до Мецъ...

— А кой подклажда цвѣтежа на богомилството? — се разнесе кроткиятъ и спокоенъ гласъ на боляръ Илиица, който до сега бѣ все мълчалъ и слушалъ.

Всички се извърнаха къмъ него. Впериха очи въ дребния мжжъ съ посивѣли коси край голѣмото чело, съ ясни очи и бледо, изпито лице. Следъ това се изгледаха крадешкомъ едни други.

Тѣ всички бѣха приятели, събрани заедно въ името на една цель. Ала недовѣрие и съмнение изпълваха сърдцата имъ. Какво криеше всѣки отъ тѣхъ въ тайнитѣ кѣтове на душата си? Какво потуляше въ мисълта си? Кой отъ тѣхъ бѣше богомилъ, кой бѣ наполовина вече привлѣченъ, кой бѣ противникъ на еретицитѣ, кой се канѣше да става свършенъ?...

— Защо богомилството взима такива огромни размѣри? — продължи бавно Илиица, ала гласътъ му ставаше все по-дълбокъ и страстенъ — защо то се обявява противъ църквата и властѣта на епископи и клирици, защо то проповѣдва неподчинение на властѣта? Не сж ли нѣмотията, тегобитѣ, непосилниятъ кумеркъ, гладътъ и неволята, които тласкатъ народа тамъ, гдето му обещаваатъ правдини и човѣшко сжществуване? Отроцитѣ искатъ земя, нарицитѣ искатъ свобода, свободнитѣ ~~соби~~<sup>соби</sup> искатъ почтени побирчии... Не е ли самата властъ, не сж ли самитѣ епископи, които съ своята неджгавость, съ своето

свѣтъ